

OSŁAWIAĆ (17) *vb impf*

o jasne; w *inf* -sła- (1) *RejPos*, -sła- (1) *LatHar*; drugie a jasne; w pozostałych formach -sła- (11), -sła- (4); -sła- *BiałKat*, *ModrzBaz*; -sła- *BierEz*, *BielKron*, *LatHar*, -sła- : -sła- *Mącz* (9:1).

inf osławiać (2). ◇ *praes 1 sg* osławiam (10). ◇ *2 sg* osławiasz (1). ◇ *1 pl* osławiamy (1). ◇ [3 *pl* osławiają.] ◇ *con 3 pl m pers by* osławiali (1). ◇ *part praes act* osławiając (2).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVII w. s.v. osławić*.

1. *Głosić sławę, chwalić, rozślawiać; clarare, illustrare Mącz; dimulgare Calep* (6) : *Illustro*, oświecam/ czynię sławnym/ osławiam/ oznajmiam. *Mącz* 200d, 55d; *Calep* 325b.

osławiać co (3): iż nie trąby/ nie bębny/ nie dzyńki/ osławiać miły przyście jego/ Ale ślepi/ chromi/ głufzy/ vmarli/ á ci co przyjęli świętą naukę jego/ mieli wyślawiać á obwołać to krolewskie żywienie jego. *RejPos* 10; [Liudzie nauczeni powiadaia Y wśytkiemu świātu obiawiaia. Dzieie ludzy troiańskich [...] Też wefelie Iowilá bogá oslawiaia *SqdParysa A2*]. *Cf osławiać co czym; co w czym*.

osławiać co czym (1): á nie tylo przywłażczoné synowśtvo wyznawamy: ále [...] y okwite dáry ducha świętego iednym tym wyrokiem osławiamy *BiałKat* 198v.

ostawiać co w czym (1): [*Ezop*] Wśytki miáta oględował: Obyczáie nápráwiaiać/ W básniach mądrość osławiaiać. *BierEz* G3v.

2. *Rozgłaszać, podawać do wiadomości; wyjawiać, czynić coś jawnym; diffamare, enuntiare, mulgare, praedicare, propalare Mącz* (7) : profząc y nápomináiać zwłáżczá około wiary/ áby nic nowego niewymyśláli/ Nieuczyli/ nieosławiaáli przez gránice/ iedno áby w tym byli śpokoyni/ iáko kto dzierży áż do Koncilium wielkiego *BielKron* 210v; Prodo, Wydawam kogo Osławiam. *Mącz* 92d; Enuntio, Osławiam/ róspużczam sławę/ wywołamam. *Mącz* 254b, 85d, 117c, 235c, 273a.

[*Ze zdaniem dopełnieniowym*: Woyfko pieniężne gdy przyimuią/ [...] Tedy niemáia osławiać/ co zá poczet ludzi ielt/ y owłzem máia powiedzieć wietřzą liczbę *TarnConsil* 12v.]

3. *Przynosić ujmę, zniesławiać; dedecorare Mącz; infamare Modrz, Cn [kogo, co]* (4) : *Dedecoro*, *Sromdcę*/ *lże*/ osławiam kogo/ czcy włączam komu. *Mącz* 79d; Ielt v nas wiele bogaczow/ ktorzi náśláduia Nerácyulá osławiaiać práwo Polkie *ModrzBaz* 79.

osławiać kogo w czym (1): Adolescentem nobilitas flagitiis, [...] Osławiałz w niecnocie młódzieńcziká. *Mącz* 248d.

a. *Potępić* (1) : Pánie zmiłuy się/ nie rácz osławiać mnie grzesznego: ále obchodź się zemną według miłóśierdzia twego. *LatHar* 210.

Synonimy: 1. *chwalić, czcić, sławić*; 3. *pohańbiać, zesromocać, zhańbiać*.

Formacje współrdzenne cf SŁAWIĆ.

Cf OSŁAWIAJĄCY, OSŁAWIANIE